

Upsala U.

IN NOMINE JESU!
DISPUTATIO POLITICA

De

MAJESTATE EJUSq;
JURIBUS, ECCLESIASTICIS
ET POLITICIS;

Quam,

AUXILIO SUPREMI NUMINIS,

Et

*Suffragio Amplissima Facultatis Philosophica, in illustra
& florentissima Regia Academia Aboënsi:*

SUB PRÆSIDIO

Nobilissimi & Amplissimi VIRI,

DN. SAMUELIS GRENSTÄPES/

*De Kerrenheim/ &c. Hæred. Politices & Hist. Prof. Ord.
Præceptoris & Promotoris sui maximè su-
spiciendi :*

PRO GRADU MAGISTERII,

*Sobriè Philosophantium examini placideq; censura
publicè submittit*

PETRUS OLAI HAHN Smol.

*In Auditorio superiori & maximo, Anno Christi 1679.
die 31. Octobris, horis ab oct. matutinis*

A B O Æ,

Excusa apud Viduam Hansonii, Acad. Typogr.

Moss. Loren. Ve.

S.^o R.^o Mis VIRIS fidelissimis,

*Nobilitate ac Amplitudine Præclaris, rerumque Civili-
um Consultissimis Prudentissimisque,*

DN. ANDRÆ Gyllenkrook/
Domino in Kaulansu &c. Dicasterii Aboënsis
Adessori gravissimo, Ditionis Kymmenegård Terri-
toriali juridico, nec non in Comitatu Raseburgensi
V-Juridico Provinciali æquissimo; Patrono, Me-
cœnati & Nutritio, omni animi obsequio & de-
voto pietatis cultu ætatè prosequendo,
suspiciendo,

DN. DIDERICO B. Leyonberg/
Per Finlandiam, Nylandiam & Careliam, mariti-
morum vectigalium Inspectori attentissimo,
itidem Patrono & Promotori be-
nignissimo.

Item Spectatissimo

DN. LAURENTIO Bancel/
Pannariæ Negotiationis in celeberrimo Holmenfi
Emporio Inspectori solertissimo, fautori &
benefactori maximè colendo,

Salutem Annos & felicitatem.!

Nobilissimi & Amplissimi Domini Patroni,

Cenerosum esse & omni favore dignum in-
genium, cui sunt cordi disciplina politica, satè
præclare alicubi dixerat Xenophon. Imò totam
philosophiam thesaurum inæstimabilem ab o-
mnibus illis, quibus de meliore luto finxit præcordia
Titan, salutari ignoramus nulli. Non ipsam tacemus Scientiam
Naturalem, qua tanta est dignitate & sublimitate, ut ejus beneficio,
non modo admirandum Dei creatoris opus, cælum atque terram, o-
mniaque, qua vastissimus hujus mundi continet ambitus, liceat con-
templari; verum etiam penitus ejus scrutinia & adyta penetrare atq;
inquirere. Primam Philosophiam, qua alias Metaphysica audit,
siccopedè non transeundam puto; ejus enim utilitatem & necessitatem
in obscurioribus terminis enucleandè atq; interpretandè omnes sum-
moperè eunt depradicatum. Hanc etenim insignem proفسus usum
contra Heterodoxorum strophas captionesq; humana quas necit ra-
tio, obtinere neminem in aciem progressum ad sacra prælia inficias
iturum autumandum est. In disciplinè Mathematicis, què ne-
scit Arithmeticam, usum non modò in Mercimonia & Oeconomias,
spargere sed & in Geometriam, Astrologiam, Geogra-
phiam, resq; opticas admodum insignem. Quid memorem de
Geometriâ & Geographiâ, in vitâ tam contemplativâ, quam
activâ dulcissimè disciplinè, edocentibus omnium & dimensiones &
descriptiones locorum. Num quid Astrologiam edocetum, astro-
rum eorumq; ortus & occasus, Eclipsiumq; exquisita fallat cognitio?
Quid dicamus de primâ parte Philosophiæ moralis Ethicâ, in quâ
summum, in actionis virtute, inquirimus bonum? Nec Oeconomi-
cam, alto involutam silentio volumus, familiam imprimè &
curam adtendentem domesticam. Sed frustra hisce immoror de-
pradi-

predicandis disciplinâ cum illis, caterisq; quarum nunc mentio,
 brevitatis, cui velificamur, causâ, jam non est injecta, palman-
 praripere haud immeritò videatur Regina illa disciplinarum & ars
 artium Architectonica, Politica: Etenim ejus dignitatem & utili-
 tatem, nobis quam prastet in vitâ communi extra omnem controver-
 sâ aleam ponimus. Deus enim est, qui nostrû mentibus vim atque
 propensionem ad vitâ societatem in ipsa creatione insevit, undè ho-
 mo animal naturâ politicum à Philosopho adpellatur. DEUS
 est, qui statuta judicialia & leges Israëlito prescribere populo non
 est dedignatus. Deus est, qui hodiè etiam constituit & transfert
 regna; Rex, Princeps & Magistratus, ipsius sunt Vasalli & Sub-
 delegati. Ex hâc nobilissimâ disciplinâ, deponendi ergò speciminis
 publici, elegi egregiam hanc & insignem Materiam de Majestate
 ejusq; Juribus Ecclesiasticis & secularibus, quam etiam, non
 ut debui, sed ut potui, rudi Minervâ adumbravi & depinxi. Ca-
 terùm ut huic qualicunq; operi aliquam lucem, quam ex se non ha-
 bet scenerarer, illud Vestrû Nominibus, Nob. & Spectatiss. Dn. Pa-
 tronis, instar firmorum presidiorum, adversus Malevolos & Momos,
 quorum nostrum hoc seculum uberrimum adtulit proventum, in-
 scriptum & consecratum eo. Accipite proinde hilari vultu, Patros
 Opt. hoc, quidquid est, ingenij specimen, in thesseram nunquam
 intermoritura gratitudinis; meisq; olim commodis, quibus hætenus
 inexpugnabili favore velificati estis, consulite! ipse vicissim vo-
 bis, Nob. & Spectatiss. Dn. Patroni, quavû fausta precari non desistam,
 qui sum & ero

Vestris Nominibus

fide & officio

Addictissimus

PETRUS H. H. H.

2. Harmonius S. Roubertus

IN NOMINE JESU!
DISPUTATIO POLITICA

DE
in genere
MAJESTATE EJUSQUE JURIBUS.

ecclesiasticis et Politicis in spe.

THESIS I.

Majestas est summa & legibus so-
 luta potestas procurandi, ordinandi &
 disponendi media illa, quæ ad salutem
 & utilitatem tum corporalem tum spiri-
 tualem corporis politici pertinent.
 Jac. Mart. lib. 2. pol. cap. 19. de Majest.
 Vel summum Imperium est absoluta

perpetua legibusque soluta potestas, in personas ac res, certâ
 ditione comprehensas, salutis publicæ causâ. Giesl. Exer.
 II. pol. de summo imperio. Vel Majestas est summa & per-
 petua, legibusque soluta potestas competens in res & perso-
 nas suæ ditionis, vel inibi existentes pertinens ad administra-
 tionem & omnes curas gubernationis pro reip. salute dispo-
 nendi. Notamus heic circa *definitum* I. ὀνομασολογίας, ubi
 tria perpendimus: (α) *Etymologiam*. Derivant Majestatem alii
 à magnitudine quasi major nominetur status. Tholof. l. 8.
 Arnis. de Jure Majestatis. Alii à majus, sicut à tempus
 tempestas; ita à Majus Majestas Schyboth. pol. lib. 1. cap. 9.
 Nos autem cum Jurisconsultis non tam nomen quàm rem
 intuemur, Majestatique originem & derivationem à præ-
 eminentiis & juribus, quibus illa gaudet, tributū imus; prout
 omnibus aliis imperiis dignitatibus quoque & honoribus jus
 quoddam & fastigium superius sit, quo jure, excepto Deo,
 nihil

Pl. G. S. nonius Rf. Mant. Er. Olyretus

nihil majus aut excelsius esse possit. *Ut enim Sol splendore cuncta sidera, ita Majestas Resp. membra cetera, dignitate, splendore, auctoritate, nec non potestate superat atq; transcendit.* (β) Homonymiam. Vox Majestatis accipitur vel concretivè, & ipsum Monarcham, Majestate & potestate summâ, legibusq; solutâ fulgentem, significat. Vel abstractivè, potestatemq; & functionem ipsam denotat. *Majestatem* aliàs distingvimus in *realem* & *personalem*: Illa regno perpetuò inhæret, eiq; est cœva, nec per decessum Monarchæ, expirat, sed quamdiu corpus regni durat, permanet, & sub ipsis interregnis & alternationibus gubernationum, subsistit. Hæc scilicet *personalis Majestas* est, quæ personæ, cui collata inest, & cum ea coincidit, interit & expirat, & ex quâ in aliam transferri potest. Porro *Majestas Realis* *Majestas imperii* audit, quia fundamentum imperii est, quo cum nascitur & interit. Majestas verò personalis, Majestas imperantis, & à Majestate imperii, tanquam fundamentum à fundamentato distingvitur. Undè fit, ut Majestati imperii, imperantis Majestas tanquam superiori obstringatur, ne quid Respublica detrimenti capiat, & in scederibus quandoq; regni Majestas, non regis exprimitur. Vide spec Saxon: Jun: Brutum, in Vindiciis contra Tyran. Bod, lib. 1. de rep. cap. 7. (γ) *Synonymiam*, Aristoteles suis in libris pol. Majestatem vocat, *αυτοκρατορίαν, κυρίαν αρχήν, δύναμιν καὶ αρχήν πολιτικὴν, κύριον πολίτευμα, ἀκραν ἐξουσίαν, alii μεγαλοπρέπειαν, μαγαλοσύνην, ἀγίαν βασιλείαν.* Latinis vocatur Majestas, Summum imperium, Summa potestas, augusta Auctoritas, Celsitudo principium, Præt. part. post. pol. c. 1. de Summa potestate: alias Majestas denotatur per Sacra regni, Jura imperii, Summa rerum, Jura sublimia. Clapmar. de Arcanis Rerum publicarum lib. 1. c. 10. Quin imò exprimitur Majestas per
ornamen-

Ornamenta & Insignia, quæ in solennibus coronationis & inauguratione Regis adhibentur, utpote per *Coronam*, *Ensem*, *Sceptrum*, *Pomum* & *Clavem*, beatae memoriz Doct. Gyl; denstâlpe disp. 5. pol. de Juribus Majestatis. *Corona*, purissimo auro gemmisq; fulgens, Sphærica est, & signum Regiæ sublimitatis & indivisionis regni; per *Ensem* exprimitur illa, quâ boni defenduntur, mali verò puniuntur, Regia potestas. *Sceptrum* est potestatis & Justitiæ nota. *Pomum* potentiam terra mariq; latè diffusam repræsentat, cunctaq; ad Christi honorem referenda. *Clavis* ærarii potestatem & noxiorum aversionem denotat. *Amiculum* imperii dignitatem. Vide sis pol. Reverendiss. Doct. Jo H. GEZELII part. post. c. 1. & beat Doct. Gyllenst. pol. disp. 3. de Monarcha sive Rege constituendo, item elegantissimos illos, quos in eadem disp. Doctor Gyl; de coronatione & unctione Christianæ, quondam Suecorum & Gothorum &c. &c. Serenissimæ Reginæ, infert, à Loccenio concinnatos versiculos, II. Perpendidimus *περὶ μαγαλοσύνης*, seu *definitionem ipsam*, quæ realis audit.

THESES II.

ET primò omnium nobis expendenda occurrit Majestatis *causa efficiens*, quam nos duplicem esse volumus, divinam scilicet & humanam: illam dicimus Deum immediate ut Sauli & Davidi, vel mediatè Iura Majestatis imperatori & Regi vicem Dei in his terris gerentibus decernere. Hanc vero populum vel Ephoros regni, populi vicem supplentes imperatori & Regi potestatem & Majestatem concedere statuimus. Interim nobis cautio est adhibenda ne populo tribuamus quæ Dei sunt: indè distingvimus inter ipsam Potestatem & ejus Translationem, illant fluere à Deo, neminem quippe esse potestatem nisi à Deo.

Rom. 13. Hanc verò, nempe Translationem Potestatis à Populo esse factam, neminem sanioris sensus inficias iturum autumamus. Non tamen indè conclusum ibimus hanc à populo translata potestatem à transferente suam deducere originem, confer. *lis Bornit. de Majestate.*

THES. III.

Confertur præterea Majestas in Imperatorè & Regè vel modo Ordinario vel Extraordinario: Illo modo fit per media ordinaria, puta Successionem vel Electionem: Hoc verò vel frequentius vel rarius: Frequentius, quando Imperator vel Rex, Summam sibi potestatem, vel mediis Pacificis, ut jure Dotis, vel Testamento acquirit: vel Bellicis, ut quando sibi Majestatem Regiam in alienis ditionibus, bello parit. Rarius autem, quando jura Majestatis, Imperatori vel Regi, Casu vel Sorte committuntur. Sic *Darium, hinc Equorum, Regem esse electum*, testibus Herodoto lib. 3. & Just. lib. 1. *Quid dicamus de Gordio, ad Iovis Templum cursu se conferente, à Phrygiis ex responso Oraculi, in Regem electo?* Vide Tholof. lib. 7. de rep. undè plura peti possunt exempla. & hæc sunt dicta de origine Majestatis, vel de causa Majestatis procreante, ut loquar cum Dithmarso Syst. pol. lib. 3. *Conservantem causam, Legem & Arma esse statuimus*, sine quibus Resp. firma & tuta esse nequit: Causam verò instrumentalem, Leges Fundamentales, quibus sublatis, salus & status reip. everruntur. Danæus lib. 3. pol. Christ. c. 6. aut ad minimum in aliam speciem mutatur.

THES. IV.

Majestatis materiam heic non damus aliam, quam in quâ. Ubi quaeritur, cuinam competat hæc Majestas: Primum Imperatori & Regibus: deinde Electoribus, Principibus, Comitibus

mitibus, & liberis Rebus. Sententia est non paucorum Politicorum, & Jurorum. Quibus Majestas significat *Authoritatem & Amplitudinem vel Principis vel populi Romani, vel Magistratus.* L. penult. ff. de Iustitia & Jure. L. 9. ff. de jurisdictione. Huic Istorum sententiæ calculus adjici potest, discussâ illâ, quâ laborat ambiguitate, vox Majestatis: Sumitur enim vel γενικώς & generaliter, & competit non soli Imperatori & Regibus, sed & cuivis perfectæ Reip. uti vult cum Bodino, Tholosanus lib. 9. de rep. vel ειδικώς & specialiter, & competit soli Imperatori & Regibus: est quippe Potestas planè absoluta independens & legibus soluta. Majestas verò Electorum, Principum, Comitum &c. determinata & subordinata, derivataq; à summa Imperii potestate. Huc accedit illud Marci Tullii pro Cornelio agentis: *magnum nomen, magna species, magna majestas Consulû.* Undè Miczislavus & Uladislavus, Reges Polonorum, Majestatem soli Imperatori & Regibus competere propriè & immediatè ignari, Regio sese titulo abdicarunt, adq; Papam pertinere rati, ut Regium conferret Diadema, ad quem etiam miserunt, licentiam coronâ utendi petitam, Gram. lib. 5. Chron. Pol. *nescientes cum Nerone, quantum licuit.* Quam tamen Majestatem sibi assererent 1. ex Titulo Imperatoris & Regum, solis sibi Majestatis titulum vendicantium: 2. Ex inductione omnium Jurium Majestatis, quorum paulò post mentionem injicere animus est, imperatori & Regibus immediatè adtribuendorum.

THES. V.

Formam Majestatis consistere in potestate seu superioritate Majestatica, asserere non veremur: *per formam enim res est id, quod est.* Præclariss. M. Flachl. in Collegio suo Log. part. prim. cap. 4. thes. 3. Atqui per potestatem Summam

Perpetuam, legibusque solutam & propriam, Majestas est id, quod est, atque à cæteris omnibus dignitatibus distinguitur. Proinde non velificamur sententiæ eorū, Majestatem in Titulorum ornatu sive splendore statuentium, cum Titulorū ille splendor, à Majestate separari possit: nec Tholosani lib. 8. c. 3. Quod sit latens quidpiā, asseverantis. Nec Lipsii l. 2. pol. c. 16. Sententiam adprobendam volumus, *Majestatem, Reverendam Amplitudinem, ob meritum virtutis aut rerum affinium, vocantū.*

THES. VI,

PRimum Majestatis esto requisitum, ut sit Summa, juxta Aristotelem, *Majestas est summa in civitate ubique, sive in omnibus potestas.* 3. pol. 6. *Non respectu Dei omnipotentis, sed hominum sibi subjectorum, nec tam universorum, quam singulorum, quippe sine implicatione contradictionis, superiorem agnoscere natura Majestatis non est quita: supra quod aliquid est superius illud non est summum.* Unde Regio titulo insignitis, alterius tamen subjacentibus imperio, non esse perfectam & illibatam potestatem patet. Qualis erat Rex Danorum tunc temporis, cum Friderico II. Imperatori fidem daret: *Rex Danorum Magnus, se in potestatem Imperatoris tradidit, obsides dedit, juramentū fecit, se suosq; successores, non nisi Imperatoris & successoris ejus permissu regnum adepturos,* Trithemius c. 17. Summa proinde potestas non aliū nisi Deū agnoscit autorē, ideoq; suæ quasi originis non alterius beneficio, quam Dei solius, cujus in terris gerit vices, se acceptam fert. Inde Imperatores & Reges, ad quos Regnū sive per ordinem Successionis, sive jure Hæreditario descenderat, suis addunt nominibus hæc verba: *Dei gratia: nostrates Reges med Gudę Nåde.* Germani von Gottes Gnaden. *Nihil autem refert sive quis paucioribus sive pluribus cum summa potestate imperat civitatibus. Illius quippe potestas, qui pluribus, non est major illius potestatis, qui paucioribus imperitat, scilicet intensivè, licet major exten-*

extensivè, & ad plures sese extendat. II. Requisite facimus Majestatis: *quod sit propria & perpetua: vix enim Summa vocanda, quando ad certum tempus alicui conceditur, plena potestas.* Unde sententiæ Grotii de Jur belli, calculum non addimus, de Dictatoribus Romanis, ad breve tempus, sex tantū menses Dictatorio munere fungentibus. Nec Imperium Consulare, quia annum fuerat Majestaticæ superioritatis, cum perpetua esse debet Majestas, quamdiu regnum durat, & quamdiu vivit is, cui regni Majestas tradita est. Unde patet: Administratores, qui vel propter absentiam, vel infantiam, vel deniq; furorem veri Regis interdum creari solent, propriam Majestatem non obtinere; Sed illis paulo post deponendam. Quam etiam denegamus legato, qui quidem perpetuam potestatem habet, sed precariam, cum de ea rationem Regi, vel principi reddere tenetur. Quare curatorem Majestatis eum agnoscimus, sed Majestatem ipsam penes eum esse nequaquam concedimus, quæ vel penes Regem, seu Principem, vel Optimates, vel Populum remanet. III. Majestatis requisite facimus: *legibus esse solutam.* Quum n. Rex, Dei sit vicarius, legatus & lex animata, ita ut in hac sua ditione superiorem non agnoscat potentiam, quomodo igitur leges? quæ arman- tur à vi superiore tanquam scita potentie ejus, alioquin ridendæ, ut leges Leporum in Leones latæ: ex fabula Antisthenis 3. pol. cap. 18. Majestatem n. superiorem in rep. non agnoscimus potentiam. *Nihilominus Regem legibus divinis exemptum esse nolumus, cum utriusque tabula custos sit.* Psal. 72. 1. 2. 3. & passim alibi, alius enim datur in Rege respectus ad suum regnum & subditos, quo respectu Rex: alius respectus ad Deum, quo respectu non Rex est, sed subditus Dei, & Civis mundanus: Rex quidem est omnium

mnium Dominus, ait Agapetus Diaconus apud Stobæ: Serm. 32. Servus tamen Dei cum omnibus. *Nec legibus naturalibus Regem solutum esse volumus, nam leges natura sunt ipsa leges divina: tantum ratione ab illâ distincta. Sunt enim omnium hominum cordibus inscripta. Rom. 2. ac proindè immutabiliter hominem obligant. Deo enim est natura ut nemo imperat: ita hîs nemo eximitur.* Gielf. Exer. 2. pol. de summo imperio. *Nec legibus Majestati*, siquidem in hisce fundamentum totius imperii consistit. Unde etiam *leges fundamentales* adpellantur: & in eadem in Inauguratione & Inthronificatione, Imperator & Reges jurare tenentur. Id quod ex legibus fundamentalibus imperii Romani adparet, in quas juravit CAROLUS V. electus imperator: ut refert Sleidanus in Comment. Item ex legibus fundamentalibus regni Gallici, quas refert Hot. l. 1. de ant. jure reg. Gall. Ad hasce igitur regulas, tanquam ad cynosuram, omnia administrationis suæ negotia Imperatori & Regibus referenda sunt.

THESIS VII.

Finis Majestatis duplex est divinus & humanus: ille respicit Ecclesiæ salutem; veræ religionis propagationem & Conservationem: Hic vero Regni & Subditorum incolomitatem, Naturalem, Moralem & Civilem.

THESIS VIII.

Majestatem ratione forma sive excellentiæ Jurium consideratam, asserimus ea esse in Majora & Minora dividenda: inq; illis supremam Potestatem & Dignitatem consistere, & quæ nec patiuntur se in alios transferri: in his verò facilius fieri Imperatoris & Regum concessionem & communicationem. Alias consideramus jura Majestatis, vel prout sunt *Ecclesiastica, vel Politica & Secularia*: illa æternam

nam hominis vitam concernunt: Hæc honestatem & justitiam Civilem directè determinant: pro duplici vitæ societate, quarum una Spirituali, altera Seculari adpellatione venit, dictum enim est Majestatem utriusque tabulæ esse custodem: juraque proindè Majestatis nihil esse aliud, quam exercitia summæ potestatis, prout res in rep. diversæ administrandæ occurrunt.

THESIS IX.

Primum igitur Majestatis, Ecclesiasticum jus ponimus, in Religionis tutelâ & propagatione: jus enim Ecclesiasticum est potestas disponendi, ordinandi, curandique media ad religionem veram, divinumque cultum & æternam hominis salutem proficientia, Politico corpori competens. Hoen. disp. pol. 3. Majestas igitur Ecclesiastica est, quæ circa Ecclesiam & res eò pertinentes est occupata. Matthias 3. pol. Exer. Sect. 7. Adeo ut nec dubitari possit, quin & antiquitus quoque cura Religionis ad jura *Majestatis* pertinuerit. Numa Pompilius *sacra & Ceremonias, omnemque cultum Deorum immortalium docuit: ille Pontifices, Augures, Salios ceteraque sacerdotia, jure summa Majestatis instituit.* Flor. lib. 1. c. 2. *Omniaq; quæ ad Divinum cultum spectabant* (annotante Freinshemio) in octo distribuit partes: quorum *primi* erant Curiones, pro Curialibus rem divinam facientes. *Secundi* Flamines, à gestatione pilei flaminei adpellati. *Tertio* erant Tribuni Celerum Regum ad bellum euntium satellites & custodes. *Quarto* ordine Augures avium & divinitus emissa signa interpretaturi. *Quintus* ordo habebat vestales virgines sacri ignis custodes. *Sexto* sequebantur loco Salii, qui saltatione & choreis laudabant Deos, armorum præsides. *Septimâ* in classe Feciales locabantur, quorum erat cura foederum & foederatorum: ultimo & octavo numero

mero Pontifices à ponte ligneo seu sublicio reficiendo dicti, quibus competeat cognitio de Ceremonijs, religione, sacris & examen Sacerdotum. Neque tacemus Sacram paginam, tot piorum Regum exempla producentem, Religionem & ritus, ex verbo Dei in Remp. magnâ contentione introductum & procurantium: Davidis, Salomonis, Joæ, Josiæ. Nec nostrates præterimus Reges: Biörn, iv. & Olauum Stot. fonung / fidem Christianam per Sueciam constituentes: Sanctum Ericum qui eam in Finlandiam inuexit; Gustavum I. qui superstitionem abolevit Papisticam; CAROLUM IX. qui religionem veram ad Lappones propagavit; Gustavum Adolphum, qui pro Lutherana doctrinâ tuendâ, in Germania telo ictus, occubuit in perpetuam nominis sui laudem. Sed dicat quis, Majestatis non esse potestatem circa res Ecclesiasticas & doctrinam fidei, sed eâ esse potius huic subjectam. Verum distingue, & res erit expeditæ Potestatem Ecclesiasticam esse duplicem, Internam & Externam: Illam ab Ecclesiasticis, Ecclesiasticè in Ecclesia exerceri, docendo, solvendo, ligando, Sacramentaq; administrando: Hanc extra Templum circa personas & res Ecclesiasticas civiliter exerceri, & consistere in legibus condendis, conditisq; tuendis, interpretandisque: quæ perelegans distinctio ex memorabili dicto Constantini Magni ad Episcopos sumpta est. *Vos estis, inquit, Episcopi in Ecclesia: ego extra Ecclesiam seu Templum Episcopus constitutus.* Euseb, lib. 4. cap. 24.

THESES. X.

SECUNDUM Majestatis jus Ecclesiasticum in Sacri ordinis consistit gubernatione, quo potestatem obtinet. Suprema potestas in personas Ecclesiasticas. Etsi enim dignior sit illa persona, animam quæ regit, quam quæ corpus, istam

istam tamen non ex usu hujus Seculi, sed usu Cœli metiemur. Besold. 1. pol. c. 3. n. 7. Huc referri potest, jus Synodos generales & extraordinarias, seu Provincialia concilia convocandi. Quale Rex Joh. III. Anno 1572 Ubsalia coëgit. Hujus modi fuit consilium Ubsal. 1593. Sic concilium à Constantino Magno convocatum est Nicænam, Anno Christi 325. quod triennium & quod excedit, duravit. Ruff, lib. 1. cap. 7. Euseb, lib. 6. cap. 6. de vita Constantini. Sozim, lib. 7. cap. 16. Socrates lib. 1. cap. 6. à Theodosio Magno, Synodus contra Macedonium convocata fuit Constantinopolin, Anno 385. Niceph. lib. 12. cap. 10. Undè dispalescit hanc Potestatem summam, non apud Pontificem Romanum, sed semper, omnibus retrò seculis, Penes Imperatores & Reges fuisse. Et huc pertinet jus, certarum formas Consistoriorum instituendi, Episcopos & Pastores in amplioribus beneficiis, (quæ regalia adpellari solent) confirmandi, eosq; sustentandi. Festa & solennia precum, & gratiarum actionis, indicendi & promulgandi, quod præter ipsam experientiam, in nostra patria, confirmant tam veteris quam novi Testamenti exempla. Deniq; jus Scholas, Gymnasia & Academias instituendi & erigendi, quæ seminaria sunt Ecclesiæ & Reipublicæ. Etenim harum fundatio, juxta Vulteium, unicè ad Imperatoris & Regum præminentiam referenda. Quam non nisi pravâ usurpatione sibi adscripsisse (referente Baldo] Pontificem Romanum: hoc vetustissimæ testantur Academia: quarum sese prima offert, Academia Bononiensis, Studiosorum mater, quæ prima omnium à Theodosio Imperatore fundata, privilegia quædam accepit, deindè à Carolo Magno reparata, Postremum vero à Lothario Saxone dotata, locupletata, immunitatibusq; & novis privilegiis exornata.

Sic quoq; Academiæ Parisiensis, Pragensis, & ipsa Patavina, non nisi Carolos nimirum Magnum & IV. fundatores & Confirmatores habent & agnoscunt. Ultimò jus Majestatis Ecclesiasticum, ponimus in locorum & bonorum Ecclesiæ rectione & provisione. Cum enim religio & Ecclesia publicum sit bonum, justius nemo publica loca & redditus Ecclesiæ publicos ordinare poterit, quam potestas Summa, & hoc auctoritate piorum Regum Veteris Testamenti, Josuæ, Davidis, Salomonis & Josiæ. Videtis Althus. cap. 28. de ministerio Ecclesiastico. Tantum de Ecclesiasticis Juribus sunt dicta: Sequuntur Politica & Secularia.

THESES. XI.

Est utiq; jus seculare seu Politicum, potestas disponendi & ordinandi media, quæ ad utilitatem corporis politici temporalem primariò sunt accommodata. Hæc. disp. pol. 3. Th. 41. Ut igitur Summum & præcipuum, ita & primum Majestatis politicum jus est, Leges universis & singulis condere, dare & abrogare in Imperio: ita tamen ut sapientum virorum, subditorumq; non prætereatur consensus: undè non diminuitur Majestas, sed ejus gloria magis splendet. Ita imperio Romano ad unum solum principem translato, etiamsi generalis legum condendi potestas concessa est, quæ tamen hodie limitata est. Strat. Pol. cap. 7. Non solus Imperator, sed cum consensu Electorum & statuum imperii Rom. legem condit universalem. Ita leges apud nos, absq; Senatorum & populi consensu non introducuntur & constituuntur, quantumvis Regio nomine promulgentur. Iure Svec. prov. titulo de Rege. c. 4. art. 7. absit tamen exinde statuere imperium mixtum. Atque ut leges condendi, utpote, tum Universales tum Fundamentales

tales, statum imperii concernentes, tum merè civiles potestatem habet Summa potestas, ita etiam eas interpretandi, omniumq; Iudiciorum ordinationem & ultimam provocationem. Cit. cap. 4. R. B. L. in fine. Quam legis interpretationem triplicem facimus, usualem sive Casualem, doctrinalem sive Doctorum Juris dogmaticam & authenticam: usualis ex usu, observantiâ & consuetudine desumitur: Doctrinalis, ex ipso Iure, per Ictos eruitur. Authentica hoc loco intelligitur, & ad hanc recurritur ultimò, quamq; interpretatur Majestas. Huc etiam spectat abrogatio legis à Rege & principe latæ, non naturalis & divinæ, quam qui tollit, injurius est in ipsum Deum Terop. Max. & Naturam, sive Papa, sive Imperator sive alius fuerit Princeps. Videat itaque, quo Iure Pontifex Rom. contra expressum Dei mandatum, quos Deus conjunxit, homo non separet, separandi licentiam sibi sumat, & in gradibus prohibitis dispenset. Et præterea quemadmodum generales leges fert Majestas, sic ejusdem est Jus singulare, privilegia dare, quæ pariter ut publicæ leges in potestate sunt Imperantis, qui ea, ratione eorum cessante, mutare vel adimere potest. Statuimus proinde Solius Majestatis esse privilegia & certarum rerum confirmationem atq; dispensationem, ob certam aliquam rationem à lege communi concedere. Huc pertinet Jus Homagio & hominio obstringendi cunctos Imperio subiectos, ad leges & fidelitatem incorruptè observandam & præstandam, & quidem nullo excepto. Iure prov. rit. de Rege cap. 5. Summum proinde hoc Jus & privilegium à Divina Majestate primas quæ leges condidit Exod. 20. in Majestatem Imperiorum terrestrium est translatum.

THESIS XII.

SECUNDUM *Majestatis* politicum jus est, *Officiales & Magistratus* constituere, & *jurisdictionem* tribuere vel adimere. Cap. 8. R. B. Q. Nam qui Imperio & *jurisdictione* utuntur *precariâ magistratus*, nequeunt ea aliundè accepisse, quam à *Majestate*, quippe *cujus propria sunt*. Arnif. de summo imperio & ejus *juribus*. Et hæc *potestas* ita cohæret *summæ Majestati*, ut *facta legum sanctione*, ei nihil magis *profit*. *Constituuntur enim Magistratus* propter *executionem legum*: *Lex enim sine executione est* instar *campanæ vel nolæ sine pistillo*. Aliud tamen est *leges condere*, aliud *juxta eas decernere*: illud *Majestatis est*: Hoc *magistratus Majestati subalternati*. Eius itaq; omninò est *Magistratum ordinare*, *cujus est legem jubere*. videtis *Besol. pol. c. 4.* & *Doct. Lansium de leg. Reg. Hisceq;* *justitiæ Administratoribus mediatis*, *Majestatis auctoritas & potestas non minuitur*, sed in suo *vigore conservatur*. Nam quemadmodum non est *infirmior manus* quod sit in *digitos dissecta*, sed est *ad agendum agilior*: ita nec *minuitur Summa potestas* à pluribus *explicata*, & *negotia multis in rep. communicata*, *faciliter expediuntur*: quippe *Magistratum creatio & constitutio*, nihil aliud est quam *jurisdictionis concessio*, non *absolutæ sed limitatæ*: *salvo jure Majestatis*, vel ad *Remp regendam*, vel *jus privatis dicendum*. Licet *Majestas concedat privilegia & honores*, tamen non nisi *eumulativè ex fonte Majestatis*, & non *privativè seu abdicativè*, vel *certè salva superioritate*. Etenim, nunquam *cessenda est Majestas* adeò *plenam concessisse jurisdictionem*, ut non *Majorem apud se retinuerit*, itaque *subordinatæ potestates & magistratus non utuntur Summâ potestate*, quæ *communicari non magis potest*

potest, quam *unitas*, sed *auctoritate habentis eam*, cum *effectu utuntur*: sic ab *unitate sumuntur numeri alii*, duos, tres, quatuor & *sequentes*, ut tamen *unitas ideo non sit numerus sed principium numeri*: ut *punctus non linea*, sed *principium lineæ*, quæ ex *punctis consequentibus oritur*. Conferetis *Pet. & Greg. lib. 1 c. 1 de rep. n. 9.* Et quemadmodum *virtus animæ per totum corpus & membra diffusa*, sua per *instrumenta exequitur mandata*, sic *Summa potestas*, per *ministeria magistratum sibi subalternorum*, suam *exercet auctoritatem*. Huic *juri affinia sunt* (α) *Creatio Ducum, comitum, Palatinorum, & Baronum ac Nobilium*: siquidem non *dubium est Majestatem omnis dignitatis & nobilitatis fontem esse* (β) *Electio Senatorum, Consiliariorum, Supremorum Officialium regni, Episcoporum, Assessorum, Professorum, Consulium, Iudicum, & eorundem vocatio & confirmatio*, observatis tamen ad *id mediis ordinatis* (γ) *Amandatio Legatorum, sive jus mittendi legatos*. (δ) *Institutio & confirmatio Postarum & Curarum publicorum*.

THESIS XIII.

TERTIUM locum inter *jura Majestatis tenet extrema provocatio*, quæ *summum sibi tribunal vindicat Majestas*, à qua ad *alium quempiam provocare*, *nemini fas esse volumus*. *Consistit enim extrema provocatio in hoc*, ut *subditi à legibus à Majestate latis*, *provocare non possint*: ad *ipsam vero Majestatem provocare omnes possunt*. Est quippe *provocatio jurisdictionis inferioris judicis*, per *legitimam superioris invocationem in eodem judicio factam*, *suspensio semper cum ordine magistratum ascendit*, donec ad *Summam terminetur potestatem*, in qua & *ipsam desinere necessum est*. *Bodin. lib. 1, c. 10 pol.* Hæc tam

tamen apud nos in Regiis sistitur Dicasteriis: Vid. Ord. Iud. Revisione Regiæ Majestati reservata, & depositis in Iudicium intra octiduum 200. thaleris. Process. Iud. Ceterum ad extremæ provocationis Jus, pertinet quoq; (α) potestas veniam delictorum concedendi, relegatos restituendi, capitis damnatos absolvendi & imprimis reis læsæ Majestatis criminis, condonandi. (β) Jus vitæ & necis Ord. Iud. Sive Jus remittendi poenas capitales, quatenus non repugnant sanctionibus Divinis & naturæ, quibus Majestas derogare nequit. Quo nomine mansuetissimus Moses uno die millia tria occidi iussit. Exod. 32.28. (γ) Jus cognoscendi de crimine læsæ Majestatis. Process. Iud. Quod tamen Jus devolutum & communicatum est Regiis Dicasteriis, ut etiam ex Process. Iud. adparet. (δ) Jus securitatem & salvoguardiam seu salvum conductum præstandi C. 31. R. B. G. solamquæ decet Majestatem, infligere sævi juris acrimoniam.

THE S. XIV.

Quartum deniq; *Majestatis* Jus facimus, potestatem belli inferendi & componendi. Heic enim universæ Reipublicæ salus vertitur. quò itaq; res ista periculosioris alex est, eò majori cum consilio & deliberatione suscipienda. Unde Plato cap. 12. de legibus: Si quis consilio suo absq; auctoritate communi pacem aut bellum movet, ultimo condemnabitur supplicio. Majestatis igitur læsæ Crimen committit, quisquis sine summi magistratus mādato, bellū in imperio movet. Equidem usus armorū subditis est interdictus, & Jure nostro, privatis neq; arma gestare licet. Tit de Curiis cap. 34. Nec auctoritate propria semet contra hostes defendere, nisi periculum sit in mora: Si vero præsens sit periculum, ut tempus non ferat eum consuli, qui supre-

mum

num in Civitate habet Jus, heic necessitas exceptionem porrigit. Nullibi invenimus tamen, nec in historiis antiquis hoc, Jus indicendi Belli, & ineundæ Pacis, à Majestate divulsurum. Sic quamdiu potestas apud Pop. Rom. fuit, tandem quoq; potestatem belli indicendi ac finiendi penes eum mansisse. Idem etiam in aliis Rebusp. utpote Atheniensū, Lacedæmoniorum & Tarentinorum, semper usu receptum fuisse. Non igitur est vera pax, quam Limitanei in Smolandia & Scania, bello flagrante, inierunt de non offendendo: Vulgò *bondafred* vocare solent, antequam sub unius Regis tutela acquieverunt. Hinc Majestatis nostræ indulgentiæ & benignitas, subditos ab interitu, quocunquè modo, etiam in his connivendo ac tolerando, viadicari & conservari non detrectantis, cernitur. Interim bellum hac ratione pace non terminatur, sed belli saltem incommoda, ut diximus, quodammodo avertuntur. Huc referendum est (α) Jus Armandiæ sive Armanniæ, id est Jus Officinas constituendi & Armamentaria, ubi arma cuduntur: quales officinæ *lunecopia*, *Arbogia*, *Telgū borealibus* & alibi sunt (β) Jus muniendi, murosquæ Civitatum & oppidorum fortificandi, (γ) Jus concedendi repressalias seu pignorationes, quas (Judice Besoldo) non adeò rectè Clarigationes vocant. de Jure Repressaliarum vide Grot. de Jure belli & pacis lib. 3. c. 2. (δ) Jus Fœdera pangendi, quod nihil aliud est quam conventio publica inter eos, qui aut summam potestatem habent, aut ad minimum hoc Majestatis jus: quod dispescitur 1. in Æquale vel Inæquale: Illud utrinquè eodem modo se habet: quale est cum Reges conveniunt, ut auxilia præstentur paria militum, ad omne vel aliquod bellum. Hoc utrinquè eodem modo se non habet, quando u-

C

nus

nus Rex majora auxilia quam alter pollicetur, 2. In Reale sive perpetuum, & Personale sive temporaneum: Illud non renovatur & semper manet: Hoc ad certum durat tempus, vel cum contrahentibus esse desinit. 3. In Offensivum & Defensivum. 4. In fœdus Commerciorum.

THE S. XV.

Quintum deniq; *Majestatis* Jus est, in legitimatione spuriorum illegitimè natorum, sive liberorum naturalium, quia secundum naturæ, conjugium legitimum non attendentis, legem, uti bruta procreantur: aliàs indirectè quilibet illegitimè antea à se natum, vitiatam à se in uxorem ducendo, legitimare potest, *at non propriâ, sed legis auctoritate.* c. 2. Giff. B. R. & St. L. directè autem ejusmodi naturales liberi legitimantur per Rescriptum Principis solenne, ut à legitimis nihil differant, quamvis inhabiles æstimantur ad successiones feudorum, nisi specialiter & nominatim ad feuda legitimitio fiat. Huc referimus (α) Jus famæ restituendæ, undè macula famæ nominis iniusta, quasi nulla præcessisset inhonesta vita, adimitur & eluitur, (β) Veniam ætatis concedendi, quâ nondū legitimam implentibus ætatem, speciali indulgentia sua administrare licet: talis venia concessa fuit ab ordinibus hujus regni, Anno 1611. Sub interregno, Gloriosissimæ Memoriz Regi Gustavo Adolpho nato annos octodecim. Christiano IV. Regi Daniæ, Anno ætatis 17. hanc veniam concessit Rudolphus II. Imperator Rom. 26. Aprilis Anno 1593. Reinkingh de Reg. secul. lib. 1. D. Gyld. de Jur. Majest.

Tbes.

THE S. XVI.

Sequntur Jura *Majestatis* minora, quæ alias *Regalia* audiunt, commoda Fiscis præprimis spectantia: pecunia enim cum rerum gerendarum nervus sit, omnis proinde benè instituta Resp. certa quædam Fiscis Regalia acquirunt, & quorum proventibus nervi illi necessarii procurantur. Competit proinde horum in respectu Jurium, primò *Majestati*, Tributa & vectigalia imponere: illi n. est Jus in omnia publica & privata, puta ratione protectionis & directionis, quâ potest ex salute reip. de iis disponere & subsidia sumtuum reip. causa faciendorum, petere & imponere: & si necessitas fert, tributa vetera augere, & nova introducere, quod tamen absquè optimatum & populû consensu facere non vult. c. 4. R. B. R. Tributa omnia illa vocare licet, quæ subditi ex suis bonis tam mobilibus quàm immobilibus collata pendunt solvuntq; consuetudine, legibusquè & decretis observatis. Exiguntur ejusmodi tributa, vel ratione terræ, sive agrorum, vinearum, aurifodinarum, vel ratione mercaturæ &c. quæ tributa subditi solvere tenentur, cum id requirat Dei mandatum, tum generale Matth. 22. 21. tum speciale, quod in debellatas gentes victoribus conceditur Deut. 20. 10. 11. Simul ac reip. necessitas: Ceu enim corpus totum, alimentis ventriculo denegatis, ad tabem redigitur: Ita tributis Magistratui præcis, impendet extrema reip. pernicies.

THE S. XVII.

Secundò *Majestati* competere dicimus Jus monetarium, quod consistit in re numaria & moneta cudenda: ad quam

quam requiritur 1. *Causa efficiens*, nimirum *Majestas* mandans. 2. *Materia*, bonitas scilicet monetae intrinseca: estq; vel *aurea*, vel *argentea*, vel *area*: hæc enim metalla, cum ex constitutione gentium in magno habeantur pretio, commodissimam monetae materiam præbent. 3. *Forma* est signum publicum monetae impressum. 4. *Valor* est quantitas sc. intrinseca pecuniæ, cujus perpetua & publica æstimatorio est, quâ difficultatibus permutationum subvenitur: Valor autem & forma à Majestate sunt. De Moneta & ejus valore vide decretum Norcop. Anno 1604. Majestatis quoq; est monetae mutatio, quæ tamen fieri non debet nisi (α) moneta sit falsa sive adulterina, nimiaq; alienam mixturam vitiatam (β) nisi æstimatorio & valor materiam monetae superet; quod fieri potest: vel ex communi hominum usu, vel si ponderi monetae debito, aliquid detractum sit, vel eadem moneta circumcissione diminuta. *Qui autem monetam absque privilegio Majestatis cudit, sit reus criminis læsæ Majestatis*: In Gallia oleo fervente & aqua suffocatur talis; In Hispania suffocatur laqueo, in imperio Rom. flammarum exustionibus mancipatur.

THE S. XVIII.

Tertio *Majestas* sibi vindicat Jus Angariorum & parangariorum, quæ sunt equorum jumentorum, navium, plastrorum in itineribus Regionum ministrorum, armorum transvectione aliave necessitate exigendorum, præstationes. Svecicè *Stiukferd/ Stiukning/ Stiukreesor*. c. 5. R. B. LL. Quæ sunt munera patrimonialia seu realia, nomen aliàs *Perficum* est: vide Herod. apud Persas erat

ἀγγα;

ἀγγαίων δρόμους, cursus perniciosissimus. Et Suidas inquit: Angari fuerunt, Persarum Regii Nuncii, quorum subinde alii alii in itinere succedebant. Nunc autem hæc Angariæ ex Decreto Comitiali Anno 1649. certâ pecuniæ Summâ à subditis redimuntur, qui jam ab iisdem ordinariè sunt immunes. Huc referimus personales operas, Jus operis vel operæ, cum determinatas: *åhrlige dagzwerken* tum indeterminatas. Quas operas & labores etiam certâ conditione Sereniss. Reg. Majestas limitavit.

THE S. XIX.

Quarto competit *Majestati* Jus venandi, seu nobiliores capiendi feras. c. 23. *Bng. B. LL. & 34. R. B.* non lege naturæ, sed longa præscriptione in Reges derivatum: Jus item argentariæ, seu metalli fodinas, auri, argenti &c. occupandi & excolendi, quò inventionem thesauri referimus.

THE S. XX.

Deniquè quinto accensentur *Juri Majestatis*, viæ publicæ, quæ sunt Basilicæ, id est, quæ Regiæ sive Regales, Prætoricæ, Consulares vocantur: Illas & à latronibus quibus plerumq; tempore belli, sunt obnoxie, liberas & immunes præstare Majestatis est. cap. 4. R. B. LL. art. 7. item 24, 25, 26, 27. R. B. LL. Ed; B. c. 13. LL. & c. 12. St. L. item Jus fluminibus publicis utendi, piscatione & navigatione & molendinarum extructione: undè annui reditus expiscatione & fluminibus,

THE S.

THESES XXI.

SEXTO Jus puniendi & mulctandi, quod quamvis ad Justitiam administrationem spectat, fisco tamen mulctæ & bona immediatè inferuntur: undè fiscus subindè augetur. Hùc (a) mulctam referendam volumus ordinariè inter Regem, Actorem & universitatem sive territorii sive municipii sive alius communitatis, dividendam. (b) Mulctam Soli Regi assignandam Konungz een saaf. cap. 2. R. B. LL. Sic 40. marc. multandus est majori comitatu adiens Regem quam lex permittit. c. 23. R. B. LL. Eandem etiam mulctam pendet, plures fundos vestigales corradens, redditus Coronæ imminuendo c. 30. R. B. LL. item violans sententiam à Rege vel illius vicariis latam c. 32. eod. Tit. venationem in campis Regiis instituens cap. 34. eod. Tit. & si quis prohibita exercuerit mercimonia. Landz fop c. 6. Röp m B. LL. (γ) Mulctam cædis clandestinæ, vulga dråp 25. 26. & 27. dråp m B. med wilia / ubi mordgöld vocatur. (δ) Jus bona vacantia & caduca occupandi, cum moritur extraneus, qui hæredem, in cujus possessionem Jure quidem hæreditario, bona ejus descenderent, non habet: nobis Danaarf c. 23. Erfd B. LL. c. 18. St. L. eod. Tit. imo etiam ex parte cum indigena absquè hærede moritur c. 23. Erfd B. LL. c. 18. St. L. eod. Tit. & intra annum non comparentibus hæredibus, censenda est hæreditas caduca. (ε) Bona damnatorum & proscriptorum Coronæ debentur, quæ tamen in illustribus & nobilibus familiis proximo alicui agnato per peculiare privilegium & gratiam Ser. Majestatis cedunt. (ζ) Bona crimen læsæ Majestatis committentium, salvis tamen bonis uxorum, liberorum

rorum & familiarium, tam mobilibus quam immobilibus priv. Nob. p. 1. (η) Prædia inculta & deserta, res habitæ pro derelicto: animalia & bona, quorum Dominus ignoratur (θ) res item naufragæ, confiscationes & alii Jurisdictionis sublimioris fructus. (ι) Jus collationes extraordinarias, exigente Reip. necessitate, instituendi: utpote Jurationes, capitationes & accisas: aliaquè subsidia Majoribus ignota, fidelibus subditis promptè conferenda & pendenda.

THESES XXII.

SEPTIMO & ultimo urbes extruendi, easque privilegijs donandi, competit Majestati: jus arces, castra, & palatia ædificandi & inhabitandi, ex Bonis coronæ & Ubsalienfibus redditus appropriandi. c. 2. R. B. LL. Jus Solennes & universales nundinas instituendi, Stapulæ item seu emporij jus concedendi. jus mensuræ & ponderum, circa negotiationes & commercia ordinare. Serenissima est Majestatis. *Heic manum de tabula: Tuum est benevole Lector, hoc quidquid est, ingenij Specimen, ob dignitatem & excellentiam materiæ, æqui bonique consulere.*

*Gloria sit patri, sit nato gloria sancto,
Gloria spiritui triadi sit gloria sacra.*

QUE.

QUÆSTIONES:

1. An Jura Majestatis salvâ Majestate communi-
cari possint? Dist.
2. An potestas religionis æquè communicetur, ac
aliæ Majestatis particulæ? Aff.
3. An ministri Ecclesiæ civilem potestatem habe-
ant? Neg.
4. An. Ministri Ecclesiæ tributis subjecti sint? Aff.
5. An populus sibi constituens Regem, superior
sit ipso Rege? Neg.
6. An Reges Sveo-Gothiæ, Imperatori Rom. su-
am debeant Majestatem? Neg. *Contra Lin-*
benthalium, Keckermannum, Beccherum & Besold.
7. An summa potestas ad solam Monarchiam re-
stringatur? Neg.
8. An possit Majestas personalis subditos ad fi-
dem cogere? Neg.
9. Ergone Hæretici Capitali supplicio sunt affici-
endi? Dist.
10. An. 1. Sam. 8. v. 11. describatur Jus Tyranni-
cum, vel Regium? Dist.

ADDITAMENTUM.

Impio Regi est parendum,

Soli Deo Gloria.

Eruditione & morum elegantia conspicuo Juveni,
De JURIBUS MAJESTATIS pro gradu Magisterii
nervosè disputanti,

DN. PETRO H A H N /

Academiæ nostræ Vice-Bibliothecario maximè industrio,
Philosophiæ Candidato dignissimo, & amico suo
singulariter dilecto:

Quod Majestatis pertexere jura suprema
Audeat in presens culta Minerva tua,
Laudo conatus celebres, tantisque futura
Castalidum nisu, premia, spero brevi.
Uisus ut patriis, tua multa industria porro
Inservire queat, totus id opto. Vale!

Hæc pauca L. m^q: licet occupatissimus
scripsit

JOHANNES FLACHSENIUS
Mathem. Prof. Ord. & h. t. Acad.
RECTOR.

Ad Eruditione solidâ ac moribus egregiis politissimum,

DN. PETRUM H A H N / SMOLANDUM,
Philosophiæ Candidatum meritissimum,

Disputantem pro Gradu, ὁμοχῶρον & amicum per dilectum:

Regia jura docent Academica pulpita nostra:
Regia jura colunt qui pia Regna tenent
Propria dispensat vir justus, cuique relinquens
Plus, sua lædier ac lædere vult alios.
Hæc partim scripto monstras doctissime Petre,
Fers partim ad praxin, Galle canore, vale!

L. M^q.

ENEVALD. SVEN:
Q. G. A. S. S. Th. Doctor.

*Materiam, raram, quam differis esse fatetur
Aoniis quisquis commadefactus aquæ.
Perge bonis avibus, Numen cæleste secundet
Cæpta! Vale longum! deniq; vive diu!*

Pereximio Dn. Candidato, amico suo honoratissimo, L. Mq. quamvis festinè gratulatus

SIMON Tälpo/

Def. Log. & Metaph. Prof. Publ.

MONSIEUR.

SI je me puisse bien servir de cette belle occasion, ou je me trouve maintenant, je m'estimerois en verité fort heureux, & je m'en donneroisi aussy un agreable contentement, usques au temps, que le bon Dieu & la fortune donnassent des autres moyens, aussi profitables pour vous, que joyeux pour vos amys. Mais me souvenant bien, que mes foibles instrumens ne se peuvent pas accorder facilement avec vostre tres scavant discours de la Majeste & du Droit d' icelle; et puisque je suis assure que vostre presente dispute, en esgard de sa matiere, meritera la bonne faveur de chacun; j' aime mieux par mon silence recommander à tout le monde, sa reputation. Il me suffit pour cette fois, de vous dire ceque je pense de vostre louable dessein, voir, que je le prend pour une marque infailible, que vous aürez avec le temps non seulement un souhaitable progres en toutes vos entreprises, mais aussi un bon fin dans vos louables propos. Poursuivez donc a vivre en telle felicité. Vous ferez ainsi aimable de Dieu, & un grand ornement de nostre tres chere patrie. Ce que je vous souhaite de tout mon coeur, avec toutes sortes des prosperites. Vous assurant que je suis, Monsieur, autant qu' homme du monde

Vostre tresobligé

ANDRE Syllentroof le Jeune.